

Mágové ohně

Diego, drahý příteli,

Jak už jsem popisoval v minulém dopise, co se odehrálo v Khorinisu, mám pro tebe nějaké další informace. Po masakru všech paladinů a velké části i nás, ohnivých mágů, se mě a pár dalším podařilo domluvit s ostatními, aby nás nechali odejít v míru z města. Založili jsme proto nový klášter, kde jsme chtěli nabrat síly a poskytnout obyvatelům přístřeší. Byli jsme v těžké situaci, ale něco mi říkalo, že se na Khorinisu musím ještě zdržet a udělat pár věcí. Přijal jsem tedy pozici Velmistra na Khorinisu, neb jak víš, Pyrokar odcestoval zpět na Myrtanu ke králi Rhobarovi. Podařilo se nám vybudovat nový a krásný klášter. Také se nám podařilo rozšířit řady o několik nových noviců. Jednoho dne nám přišlo pozvání z města podívat se na boj stínové šelmy v aréně, vydali jsme se tedy společně jako řád podívat se na tento souboj. Potřebovali jsme si trochu odpočinout a měl jsem ještě nějaké jednání s novou vrchní mágyní Vody, proto jsme tedy vyrazili.

Boj v aréně se zdál ze začátku velice zajímavý, pak se ale stala zajímavá věc. Stínová šelma se nějakým zvláštním způsobem vymkla kontrole a začala utíkat městem pryč. Na druhé straně náměstí se však stalo něco mnohem podivnějšího. Objevil se Pyrokar! Jeho proslov byl ze začátku mířen na lidi Khorinisu, že jim Rhobar odpustí, pokud přivezou rudu a že město je znečištěno Beliařem. Poté se obrátil přímo na nás a mluvil o naději a cestě, kterou máme hledat. Když Pyrokar zmizel, z mlhy se vyřítili Beliarovi stvůry. Pomohli jsme město bránit a po odraženém útoku jsme se vydali zpět do kláštera. Když jsme dorazili do kláštera, věnovali jsme se slovům, které pronesl Pyrokar k nám. Modlili jsme se v naději, že nalezneme, co potřebujeme. Najednou se vrátilo několik noviců s přepisem knihy Naděje. Na stránkách byla napsána šifra, kterou se nám po dlouhé době podařilo nakonec vyluštit. Rozluštěná stránka nás zavedla k rybníku nedaleko města, kde měl Pyrokar schované některé ze svých osobních věcí. Byli zde nějaké informace o Innosově oku, zápisky samotného Pyrokara a popis rituálu, který může přenést Pyrokara na krátkou chvíli zpět k nám. Rozhodli jsme se tedy rituál provést a začali shánět potřebné ingredience.

Někteří z noviců sháněli věci potřebné k rituálu, někteří byli pověřeni obnovou víry v Innose. Kladli lidem z města a farem na srdce, že Innos je tu pro ně, pomáhá chudým a lidem v nouzi. Začali jsme s pěstováním vína a právě toto víno jsme rozdávali lidem, aby trochu zapomněli na své každodenní starosti. Ti, jenž nezapomněli na Innose, nebo jím neopovrhovali, se vydali přímo do kláštera a modlili se u jeho nové a velkolepé svatyně. Získal jsem zpět sílu a mohl jsem zahájit výuku noviců v mágy.

Nedařilo se nám dohledat, jaké suroviny vlastně potřebujeme k provedení rituálu, novicové byli tedy vysláni za arcidruidem, od kterého se dozvěděli o knize v nedaleké jeskyni. Knihu získali a tím i informace potřebné k rituálu. Měli jsme získat tři ohnivé rudy a krystal spojení. V knize bylo také napsáno, kde jí hledat. Ruda se měla nacházet ve starém dole a krystal spojení se zaklínadlem na území skřetů. Několik teď už mágů se vydalo za kovářem s informacemi o dole, kdyby si jej chtěl po vyčištění pro sebe otevřít. Vydali jsme se k dolu a zabrali ho. Čekali jsme problémy, ale naštěstí se nic nestalo. Bohužel jsme ale ohnivý kámen nenašli, proto jsme se vydali zpět hledat jiné možnosti jak ohnivé kameny získat. Naštěstí v knihovně byli nějaké zápisky kopáče, který podle popisu ohnivé kameny našel a zakopal je na místě, jenž popisoval v zápiscích. Mágové se tedy okamžitě vydali najít

zakopané kameny a všechny je přinesli. První část jsme měli tedy hotovou, a byli jsme připravení vydat se na nebezpečnou cestu na skřetí území.

Diego, ani nevíš, jaký jsem měl strach. Ne o sebe, ale o ostatní. To co jsem se v bariéře naučil díky tobě, Gornovi a Lesterovi, je držet pohromadě a pomáhat si. Bylo to těžké rozhodnutí, vydat se na téměř jistou smrt. Ale pak se stalo něco zvláštního. Shoda náhod? Nebo snad milosrdenství bohů? Ať už to bylo cokoliv, byl jsem rád... přišli drakobijci. Jako sesláni Innosem, strach se proměnil v srdečnou radost. Neboť i oni měli namířeno na skřetí území, pro Innosovi slzy. Shodou okolností to bylo na podobném místě jako krystal spojení, který jsme potřebovali my. Vyslání mágové s drakobijci opravdu uspěli a přinesli krystal spojení. Díky úspěchu jsme se rozhodli udělat na počest kázání v našem klášteře. Obyvatel přišlo více, než jsme očekávali a to nám dodalo novou sílu a odvalu večer provést rituál.

Ještě téhož večera jsme tedy připravili věci k rituálu a začali s ním. Ve spojení ohnivých kamenů, krystalu spojení a správného zaklínadla se nám opravdu podařilo, o co jsme se snažili a ze stoupajícího dýmu vystoupil Pyrokar. Cítil jsem obrovskou moc. Pyrokar k nám promlouval velice moudře a natáhl ruku směrem ke mně. Natáhl jsem ruku a najednou jsem v ruce svíral mocné Innosovo oko! Doposud jsem si myslel, že je tento artefakt jen pouhou legendou, pohádkou... Ale opravdu se ukázalo, že tento předmět existuje. A je nyní v mých rukou. Pyrokar jen prohlásil, že je tento předmět spojován v souvislosti s draky a že by nám tu mohl být užitečný, navíc král Rhobar nechce riskovat, že kdyby padl Vengard, hlavní město, tak by artefakt padl do rukou skřetů. S hrdotí jsem okamžitě oko schoval a Pyrokar zmizel. Naším úkolem tedy bylo oko střežit a zjistit, k čemu by nám mohlo být užitečné. Naštěstí na Khorinisu nikdo draka za celá staletí, dokonce snad i tisíciletí neviděl.

Po úspěšném rituálu jsme se rozhodli zajít do města za mágy vody a pomoci jim s očištěním města. Všichni jsme přiložili ruku k dílu a rituál byl zahájen. První pokus byl však narušen Beliarovými stvůrami. Útok se nám však podařilo odrazit a pokusili jsme se o totéž podruhé. Opět bylo město napadeno, ovšem mnohem větším množstvím nestvůr. Město však i tento pokus o zmaření rituálu očištění vydrželo a tak jsme se rozhodli o poslední pokus. Po odříkání formulí a modliteb se vyvalila mlha, ovšem místo stvůr od samotného Beliara se objevily duše. Bylo to nádherné ale děsivé zároveň. Nevěděli jsme, co se děje, ale duše si vyhledaly své druhy a mluvily s nimi. Tedy alespoň myslím. Bohužel jsem byl natolik fascinován výjevem, který se mi rýsoval před očima, než abych zkoumal detaily. Když duše po chvíli zmizely, našlo se něco podivného. Nakonec jsme zjistili, že to bylo dračí vejce! Takže se mi ihned potvrdila slova Pyrokara a smysl přenosu Innosova oka na Khorinis. Šli jsme tedy do kláštera spát. Měl jsem opravdu nad čím přemýšlet.

Ráno jsem se probudil a věděl jsem, co je potřeba udělat. Musíme chránit Innosovo oko, a perfektní obrany bychom mohli docílit díky magii. Bylo však nutné stále rozšiřovat víru v Innose. Rozdělil jsem tedy mágy na ty, kteří hledali cestu k ochraně oka a na ty, kteří pomáhají lidem na ostrově jakýmkoliv způsobem. Zanedlouho přišli mágové z knihovny, kde našli knihu s formulí kouzla a recept na aktivační roztok. Sehnat bylinky nebylo obtížné a brzy měl vrchní alchymista Neoras roztok hotový. Neměli jsme důvod čekat a tak jsme zahájili rituál. Něco se však pokazilo. Innosovo oko je velmi mocný artefakt a do teď si myslím, že se bránilo před nějakou manipulací. Nastal ohromný výbuch energie a vysálo to všechnu mou magickou moc. Myslel jsem, že jsem mrtvý. Naštěstí to vysálo jen mou energii, ale i tak to nebylo moc příjemné. Když jsem se po pár minutách

vzpamatoval, rychle jsem uvažoval, co tedy dál. Řekl jsem ostatním mágům, ať se jdou podívat do města na nějakou nově vypuklou nákazu a pomohou mágům vody. Mezitím jsem si vzal knihu, kterou mágové přinesli z knihovny, a pokoušel se něco najít. Ostatní mágové, kteří byli pověřeni pomáháním lidu, uskutečnili velkolepou mši. Přišlo opravdu mnoho obyvatel. Byl jsem srdečně rád, že nebyl Innos zapomenut.

Když skončila mše, a všichni jsem se opět sešli v klášteře, napadl mne způsob, jak ochranné kouzlo trochu obejít. Respektive „ošálit“ oko. V druhém pokusu nebudeme očarovávat přímo oko, ale řetízek. Netrvalo příliš dlouho sehnat kameny země. Rituál jsme provedli znovu a ejhle, konečně se zadařilo. Ihned jsme vyzkoušeli, jestli lokalizační kouzlo funguje a vše proběhlo v naprostém pořádku. Oko bylo tedy prozatím v bezpečí. O chvíli později k nám, drahý Diego, přišli mágové vody s prosíkem. Chtěli, abychom jim pomohli s očištěním cesty. Každý, kdo tudy prošel, měl nějaké prazvláštní halucinace či co. Shodli jsme se tedy, že pro dobro všech, jim velice rádi pomůžeme. Moji mágové s mágy vody se tedy vydali po cestě a očišťovali jí pomocí svěcené vody a modlitbám. Když se vrátili, cesta byla již bezpečná. Poutníci se vydali dále po svých stezkách a někteří mířili k nám. Nepřinesli mi moc dobré zprávy. V okolí se prý nalézal nějaký nekromancer. Vydali jsme se ho tedy zpacifikovat. Vypadl z něho nějaký zvláštní předmět. Když jsem si ho prohlédl, na chvíli jsem cítil moc Beliaru. Ihned jsem jej vzal do bezpečí kláštera a zneškodnil ho. Byl to amulet, jenž dokázal zvedat mrtvé. Byl to zvrácený předmět, a moc oka mě nutila, abych jej zničil. Což je pochopitelné a udělal bych to tak či tak. Zjistil jsem od vrchní mágyně vody, Loreth, že potřebují Innosovi slzy. O jedněch jsem věděl, nacházely se na malém oltáři po cestě na houby. Řekl jsem jim tuto informaci a vyslal s nimi mágy. Prý po cestě potkali nějaké bandity a nekromancery, ale vítězství bylo jednoznačně na naší straně. Jenže s tím přišli i velké problémy. Beliarovi stvůry věděly, že se blíží aktivace vejce a jejich útoky na klášter postupem dne sílily. Domluvili jsme se tedy s mágy vody, že prozatím zůstaneme ve městě a pomůžeme jim s přípravou na rituál. Já mezitím jednal o příměří s radou města a okolními frakcemi. Jediné, koho to znervózňovalo, byli žoldnéři. Diego, ani nevíš, jak jsem v ten moment potřeboval Gorna. S ním by bylo vyjednávání se žoldáky o tolik jednodušší. Ale chápu, že musíte něco udělat na Myrtaně. Proto jsem se snažil čelit všem urážkám a opovržením sám. Nicméně jsme si s vůdcem žoldáků řekli svoje a nechali momentální nevráživost na společného nepřítele. Lee tu nechal ve vedení leč trochu přidrzlého, nicméně férového velitele.

Aktivace se blížila a lid byl vyzván, aby se připravil na příchod Beliarovců. Nenechají si ujít příležitost vtrhnout do města, když budou všichni mágové provádět rituál. Přišli za námi drakobijci a žádali o posvěcení zbrojí. Rád jsem jim vyhověl. Do teď mě mrzí, že jsem s nimi neměl moc času vyjednávat od doby, co se ukázali, ale sami jsme měli mnoho práce. Velení za mě převzal Parlan, který se staral převážně o výsledky Beliarovců, a já byl vyjednávat s radou města a následně s Loreth o nadcházejícím rituálu. Shodli jsme se, jak rituál provedeme a vyrazili jsme na náměstí. Zde se shluklo celé město i široké okolí a rituál mohl začít. Vše se vydařilo a ukázalo se, že vejce je modré, to znamenalo, že je vhodný pro výchovu a můžeme jej za pomoci drakobijců a mágů učit! Pak samozřejmě přišlo to, na co jsme byli všichni naštěstí připraveni... útok Beliarovců.

Tentokrát to bylo ale zvláštní. Z mlhy se vyhrnula armáda, ale v jejím čele stál Xardas. Čekal bych asi kohokoliv, ale tohohle zlotřilce ne. Nicméně nebyl čas přemýšlet nad tím, kdo všechno mohl přijít. Okamžitě jsem se s arcidruidem a Loreth postavili Xardasovi a ostatní mágové podpořili občany a gardu. Xardas zpočátku mluvil něco o tom, že přesně to potřeboval vědět, jakou barvu bude drak mít, a že nám moc děkuje. Loreth byla v boji zasažena a stáhla se do bezpečí. Doufal jsem, že má

vejce u sebe a v případě nutnosti jej podle domluvy zničí. Já a arcidruid jsme dále čelili Xardasovi a společnými silami se nám jej podařilo zahnat. Obyvatelé Khorinisu ukázali obrovskou sílu v jednotě a vyhnali zbytek nestvůr za práh města. Nakonec jsem zjistil, že je vejce v bezpečí u mágů vody a tak jsme se rozhodli vydat se zpátky do kláštera, kde bylo více klidu.

Nyní sedím ve své pracovně a přemýšlím, co bude dál, drahý Diego. Rád bych Vám připlul na pomoc do Myrtany, za tebou, Gornem a Lesterem. Avšak něco mi říká, že bych tu měl ještě chvíli zůstat, a alespoň já Vás informovat o tom, co se tu děje. A úloha Innosova oka teprve přijde. Mám ho připnutý okolo krku a budu doufat, že snad nikdy potřeba nebude.

Opatrujte se přátelé, Váš Milten